Kapak tasarımı öğrencimiz Özenç Kayalı tarafında gerçekleştirilmiştir.

Rusya'ya Dozu Artan Yaptırımlar Sonuç Verir mi?
Doç. Dr. Fahri Erenel

ABD askeri gücün maliyetli olduğunu ve bu güç ile sonuç alamadığını gördükten sonra en azından şimdilik daha hakim olduğu ekonomik gücünü devreye sokarak hakimiyetin maliyetini düşürmeye çalışmaktadır.Bu gücü bazen örtülü bir ekonomik müdahale ile bazen de yaptırımlar yolu ile dünyayı ve kendisine karşı çıkanları dize getirmeye çalışarak kullanma çabası içindedir.Buna yarım hale gelen hegemonik gücünü eski haline getirebilme çabası da diyebiliriz.

ABD birinci öncelikli tehdit olarak gördüğü Rusya'ya karşı ilkini 2008 yılında Rusya'nın en büyük silah ihraç eden devlet şirketi Rosoboronexport'a karşı kitle imha silahlarının yayılmasının önlenmesi amacıyla uygulamaya başladığı yaptırımların dozununun farklı alanları da kapsayarak giderek arttırdığı görülmektedir. Bu yaptırımlara aynı etkide olmamakla birlikte Avupa Birliği'nin de zaman zaman gönülsüzde olsa katıldığına şahitlik ediyoruz.

Bu yaptırımları,Rusya'nın Kırım'ı işgali ile 2014 yılında başlatılan yaptırımlar,2017 yılında CAATSA yaptırımları,2021 yılı başında Rus muhalif Aleksey Navalnıy'nin kimyasal madde kullanılarak zehirlenmesi sonucu uygulana yaptırımlar ve son olarak ABD seçimlerine müdahale etmesi ve siber saldırılarda bulunmsı iddiaları ile başlatılan yaptırımlar takip etmiştir.

Yaptırımların sonuç vererek Rusya'ya diz çöktürdüğü söyleyebilirmiyiz? Hayır. Etkisi olmuşmudur? Evet.

Rusya'nın ekonomisinin büyük ölçüde hidrokarbon kaynaklarına bağlı olması,aynı zamanda bu kaynakların birim fiyatlarında süren düşüklüğünde etkisi ile sorunlar yaşadığı verilerle de izlenmektedir.2014 yılı yaptırımlarının etkilerini analiz ettiğimizde ABD dolarına karşı ruble yaklaşık yüzde 45 değer kaybetmiş, Aralık 2014'teki faiz oranı 650 baz puan artırılmış ve enflasyon yüzde 17'ye yükselmiştir. Rus Merkez Bankası Ekim 2014'te 27,2 milyar ABD doları harcayarak rubleyi desteklemek zorunda kaldığı görülmektedir. Yaptırımlar sermaye çıkışlarını tetiklemektedir. IMF 2017 raporunda Rusya'daki ekonomik büyümenin önündeki en büyük engellerden birinin "yaptırımların kalıcı etkisi" olduğu belirtilmiştir. Hem düşük petrol fiyatları hem de yaptırımlar sonucunda Rusya ekonomisinin 2015 ve 2016'da daralması kaçınılmaz olmuştur. Sonuç olarak dolar bazında kişi başına düşen milli gelir miktarı 2016'da 2013'e göre yaklaşık yüzde 44 oranında azalmıştır.2020'de petrolde yaşanan fiyat çöküşünün yanı sıra, salgın karşıtı alınan önlemler Rus ekonomisini durma noktasına getirirken,

çok sayıda işletme kapanmak zorunda kalmış ve işsiz sayısında artış yaşanmış,halkın reel gelirlerinde düşme görülmüştür.Yoksul sayısı 20 milyona'a ulaşan Rusya,2019 yılında % 2 civarında büyümüş, 2020 yılında ise % 4 küçülmüştür.

Rusya,bu yaptırımlara ve pandeminin etkisine rağmen aldığı tedbirlerle ulusal güvenlik stratejisinden taviz vermeden yoluna kararlılıkla devam etmektedir.Nükleer silahları ve ABD'nin henüz nasıl engelleyeceğini bilemediği hipersonik füzeleri,güçlü hava savunma sistemleri ile Rusya sıradan bir ülke değildir.Napolyon ve Hitlere dur diyen bu ülkenin yaptırımlarla kpntrol altına alınacağını düşünmek abesle iştigal olur.

Son yaptırımlardan amacın ne olduğu anlaşılamamıştır,ABD seçimlerine müdahale ettiği ve siber saldırılar da bulunduğu için cezalandırmak mı,yoksa Rusya'nın olası bir Ukrayna müdahalesine engel olmak mı?Yaptırımların Rusya'yı durduracağını mı düşünüyor Biden ve Ekibi?

Biden-Putin'in telefonla görüşmesi,üçüncü bir ülkede ikili görüşme için çabalar devam ederken ve ardından ABD'nin Karadeniz'e gönderme aşamasında olduğu iki savaş gemisini geri çekmesi ile Karadeniz biraz rahatlıyacak derken,ABD 'den gelen yeni yaptırım haberleri gerginliği daha tırmandırdı.Karşılıklı diplomatların sınır dışı edilmesi süreci başladı bu kez.Rusya, yaptırımlara öncekilere göre şiddeti giderek artan bir dozda cevap vermeye başladı.ABD'ye mesajı açık. "Senin her yaptığına misii ile cevap vereceğim.Seni tanıyor ve ne yapabileceğini biliyorum" diyor Rusya.

Biden tam ortalık sakinleşiyor derken bu yaptırımları neden devreye soktu? sorusuna verilecek cevap bundan sonra olacakların çıkış noktasını oluşturacaktır.Biden,Putin'in sert bir karşılık verebileceğini öngörmemiş olamaz.Biden,Rusya ve dolayısı ile Putin'in sabıka sayısını arttırmaya çalışıyor.Bu şekilde Rusya'nın iç kamuoyunda ve Rusya ile birlikte hareket eden ülkelerde Putin'e duyulan güveni sarsmaya,aynı zamanda bu yolla müttefik ve ortak sayısını arttırarak konsolide etmeye çabalıyor.Açıkçası konsolide için zaman kazanmaya çalışıyor.Rusya'nın Ukrayna sınırına yaptığı yığınak ve kararlılığı,Karadeniz'de gerek ABD ve gerekse NATO'nun deniz kuvveti olarak yetersizliğinin,NATO'nun harbe hazırlık süresinin uzunluğu,mevcut kuvvetlerin Rus Kuvvetleri karşısında yetersiz kalabileceği endişesi bu adımı atmasında etkili olmuş olabilir.Bu suretle Biden'ın yaptırımlarla kamuoyunu meşgul etmeye çalışarak Ukrayna'yı gündemden düşürmeye çalıştığı söylenebilir.

Zor bir zaman bekliyor dünyayı.Savaş çıkmaz deniyor.Ancak,her savaşın basit bir nedenden çıktığını unutmayalım.Bu nedenlerin sayısı giderek artıyor.

Kapitokrasi ve Prekarya
Prof.Dr. Anıl Çeçen

Beş yüz yıllık bir tarihe sahip olan kapitalist sistemin son zamanlarda ortaya çıkardığı iki temel kavram üzerine karşılaştırmalı bir değerlendirme yapıldığı zaman, ortaya nasıl bir tablo çıkacağı genel olarak tartışma konusudur. Uluslararası alanda batı emperyalizminin örgütlemiş olduğu kapitalist sistemin uygulamalarından sonraki gelişmeler doğrultusunda, bu iki kavram dünya sahnesine çıkmıştır.Birinci kavram tümüyle kapitalizmin uygulamaları sonrasında gelmiş olduğu durumu yansıtmakta ve ekonomik sermaye düzeninden olumsuz bir biçimde halksız siyasal düzene geçişi ifade etmektedir.

Buna göre kapitalizmin uzun yıllar birlikte yaşadığı demokrasi kavramı ile bir iç içe geçme ya da bütünleşme olgusu içine girdiği aşamada , ortaya çıkan farklı durumun belirtilmesini hedefleyen yeni bir kavramın ortaya çıkmasıyla birlikte siyasal literatür "kapitokrasi" adıyla yepyeni bir kavram kazanmaktadır. Bu kavramın öne çıkmasıyla birlikte gerçek anlamı halk yönetimi olan ve halkın egemenliğini temsil eden demokrasi kavramı , geriye düşmekte ve onun yerini sermaye egemenliği başlığı altında kapitokrasi kavramı almaktadır.

Kapitalist sistemin temelini oluşturan sermaye düzeninin son dönemlerde fazlasıyla değişmesi ve sermaye birikiminin aşırı düzeylerde gerçekleşmesi sayesinde, kapitalizm bir ekonomik yaşam düzeni olmaktan çıkarak , kendi çıkarları doğrultusunda siyasete müdahale eden ve daha da ileri giderek kendi çıkarları doğrultusunda yeni yaşam düzenleri kuran alternatif yeni yapılanmalar ile öne çıkmıştır . İşte bu aşamada siyaset ile ekonominin birbiriyle karışması sayesinde şimdiye kadar siyasette kendi adamları ile söz sahibi olan patronlar artık devlet yönetimin de sürekli kalıcı görevler almaya başlamıştır .

Kendilerinin devlet idaresinde öne geçmesiyle ve doğrudan bir sermaye yönetimini var olan devletlerin üst noktasına taşımasıyla , demokrasi olarak belirtilen halk egemenliği düzeninin yerini patronların egemenliği almıştır. Siyasal güç oluşumu bu aşamada halkın elinden çıkarak patronların kontrolü altına girmiştir. Önemli bir toplumsal yapı değişikliğini gösteren bu durumu,

sermayenin kalemşorları görmezden gelerek ve gene eskisi gibi demokrasi kavramını siyasal çıkarcı bir çizgide kullanarak, halk kitlelerini aldatmaya çalışmışlar ama bu konuda ki yeni aldatma senaryolarına karşı halk kitleleri tepki göstererek geçmişin birikiminin ortaya çıkardığı bilinçli bir tavır ile , bu kavram sömürüsüne son vermişlerdir. Yaşanan gerçekler doğrultusunda bugünün gerçek dünyasında artık demokrasinin yerini sermaye egemenliği anlamında kapitokrasi rejimi almaktadır .

Bu makalenin başlığında yer alan ikinci yeni kavram olarak , Prekarya kavramı da kapitalist rejimin uygulamaları sonucunda ortaya çıkan, düzensiz ve dengesiz durumu ve bu durumun yükünü taşımakta olan toplum kesimlerini ifade etmektedir.Dünyanın egemen güçleri olan sermaye sınıflarının ortaya koydukları girişimler sonucunda , kapitalizmin dayandığı iki toplum kesiminden burjuvazi kendi ülkesinin dışına açılarak küresel bir yapılanma içine girmiştir. Dışa açılarak yabancı sermaye ile bütünleşen burjuvazi ulusal olmaktan çıkarak , küresel bir güç konumuna geldiğinde hem kendi çalışan kitleleri hem de dünya halklarına karşı çok büyük bir egemen güç olarak örgütlenmeye başlamıştır . Dünya devleti arayışları içinde kendine yeni bir yer arayan burjuva sınıfları artık ulusal çizgiden uzaklaşarak, küresel hegemonya arayışlarının temsilcisi konumuna gelmiştir.

Dışa açılan burjuva sınıflarının böylesine bir olumsuz süreç içinde emperyal güçlerle işbirlikçilik nedeniyle ulusal yapıları bozulmuştur. Küreselleşme ile birlikte burjuvalar ulusal burjuvazi olmaktan çıkarken , kent soylu sınıfların karşıtı olan toplum kesimleri de, çalışan halk kitlelerinin bütünleşen toplumsal gücü olarak oluşturdukları proletarya oluşumunu yitirmeye başlamışlardır.Sermayenin çok büyümesi burjuvazi ile birlikte çalışan halk kitleleri ve işçi sınıfını baskı altına alarak ve dağıtarak ortadan kalkmasına neden olmuştur.Geleceğin sosyalist devletini kuracak olan proletarya sınıfı, Karl Marks'ın dile getirdiği gibi uzun bir oluşum sürecini daha tam olarak tamamlayamamış ve siyasal gelişmeler sonucunda çökerek ortadan kalkmıştır.

Sanayileşmenin başlarında kurulan ilk fabrikaların çevresine bakıldığında yüzlerce ya da binlerce işçi kulübeleri öne çıkarken , aynı zamanda fabrikanın çevresindeki tepelerde güvenlik düzeni içerisinde sermaye sahibi patronların yaşamaya başladıkları görülmektedir. Binlerce işçiyi kurdukları fabrikalarda çalıştıran olarak kapitalistler, hem fabrikanın giderlerini hem de fabrikalardaki üretim düzenlerinin masraflarını karşılamak amacıyla gereksinme duydukları sermaye oluşumunu ,yeni kurdukları fabrikaların gelirlerinden karşılamak durumundaydılar. Sermaye sahibi patronlar giderek kapitalistleşirlerken, kurulan yeni düzen uluslararası alanda bütün ekonomik yapılanmaları kendi içine

almasıyla , eskisinden çok daha farklı yeni bir sistemin oluşumu çizgisinde daha gelişmiş kapitalizme giden profesyonel bir yol açılıyordu .

Küreselleşme oluşumu sürecinde ulusal burjuvaziler tekelci şirketlerle bütünleşerek daha üst düzeyde bir ekonomik zenginlik peşinde koşuyordu . Dışa açılmanın getirdiği ekonomik bütünleşme yolunda burjuva sınıfları eski ulusal yapılarından uzaklaşıyorlardı . Burjuvazi yüz yıllarca gelişen banka sistemine teslim olarak finans kapital oluşumuna yönelirken , sanayileşme geride kalıyor ve paradan para kazanma döneminin öne çıkmasıyla birlikte tüm sanayi yatırımları duruyordu.

Endüstrinin küçültülmesiyle birlikte işçi sınıfının küçülmesi de dolaylı olarak gerçekleşme yoluna girince , Karl Marks'ın dile getirdiği muhteşem işçi sınıfının tarihteki yerini alarak geçmişte kaldığı görülüyordu . Burjuvazinin milli devletten vazgeçmesiyle başlayan küreselleşme olgusu içinde tekelci şirketler küresel güç haline gelirken , burjuvazinin karşısında yer alan proletarya denen işçi sınıfı da ortadan kalkma aşamasına geliyordu.Devletlerin kurumlaşması sayesinde kurulmuş olan burjuvazi ve proleterya dengesi, son zamanlarda ortadan kalkıyor ve bunun sonucunda da işçi sınıfı erimeye mahkum ediliyordu. Marksizmin ortaya koyduğu gibi sermaye arttıkça gelirler yatırımlara gitmiyor, nüfus artmasına rağmen bu doğrultuda ekonomik kalkınma gerçekleşmiyordu. İleri bankacılık sistemine dayalı olarak oluşturulan finans kapital düzenlerinde, bankada yatan para faiz gelirleriyle bir yüksek burjuvazi yaratıyor ve eskisi gibi yatırım yapan ya da ulusal çıkarlar doğrultusunda ticaret yapan eski milli burjuvazi yerini çok uluslu işbirlikçi zengin sınıflara bırakıyordu.İnsanlığın geleceğini bir proletarya devrimine bağlayanların çok yanıldıkları böylece siyasal ve ekonomik gelişmeler ile ortaya çıkıyordu . Onlara göre kapitalizm geliştikçe işçi sınıfı da güçlenecek ve bir büyük proleterya devrimi ile işbirlikçi ve sömürücü finans kapital düzeni bir düş olarak ortadan kalkacaktı .

Yirminci yüzyıla kadar dünyadaki gelişmeler normal yollardan sürüp giderken , Marks'ın görüşleri fazlasıyla önem taşıyordu. Kapitalizmin aşırı sermayeci tutumu beraberinde sömürüyü de getirdiği için ulusal burjuvaziler kendi devletleri aracılığı ile kendi ülkelerini ve halklarını istismar ederek zenginleşme yoluna gidiyorlardı.

Ne var ki , yirmi birinci yüzyıla girerken gündeme gelen üst burjuvazinin dışa açılarak bir küresel ekonomi arayışına girmeleri yüzünden, ulus devlet dengelerinin bozulmaya başladığı görülmüştür. Marks'ın dediği gibi burjuvazinin zenginleşmesi yatırımlar ile olmamış aksine banka sistemi üzerinden

zenginleşme devam edince , eski burjuvazi ve proleterya dengesi bozulmuştur.Aşırı zenginlerin küresel ekonomi imparatorluğuna yöneldikleri aşamada burjuvazi ile birlikte işçi sınıfı da tarihin tozlu sayfalarındaki yerini almaya doğru yönlendirilmiştir. Bir anlamda Karl Marks'ın ortaya koyduğu doktrin doğrultusunda öne çıkacağı ifade edilen, proleterya oluşumu yeni dönemde zayıflamaya başlamıştır. Küçülerek fazlasıyla zayıflayan işçi sınıfında devrim yapacak güç kalmayınca,beklenen proleterya devrimi bir türlü gerçekleşememiştir.

İşçi sınıfı yeni bir dünya düzeni getirmek isteyen egemen güçlerin karşısına bir toplumsal güç olarak çıkamayınca, şirketler üzerinden kurulmaya çalışılan yeni dünya düzeni giderek elektronik yapılanmayı esas almaya başlamıştır . Matbaa devrimi denilen gazete ve dergi yayınları ile insanlığın ortaçağdan çıkışı gerçekleştirilmeye çalışılmış ve daha sonra da bugünkü modern dünyanın oluşumu gündeme gelmiştir . Aradan beş yüz yıllık bir dönem geçtikten sonra , elektronik alanda devrim yapılması sonrasında basımevlerinin önemi kalmamış,gazete, dergi ,kitap ve diğer yayınlar basımevlerinden alınarak masaüstü elektronik aletlerin üretimi öne geçmiştir. Bütün fabrika ve iş yerlerinde elektronik devrimi kurallarına göre yeniden yapılanmalar tamamlanınca, bin kişilik fabrikalar da on kişi çalışmaya başlamış , işyeri ya da fabrika çevrelerinde eskisi gibi işçi lojmanlarına dayanan yeni yerleşim alanları kurulamamıştır.

Elektronik devrim sayesinde bin kişilik fabrikalarda işçi sınıfı çalışırken , on kişilik işyerlerinde ise daha çok uzman ve tekniker insanlar istihdam edilmeye başlanmıştır. Toplumsal ve ekonomik değişimler yüzünden küçülmeye başlayan işçi sınıfı,elektronik devriminin gelmesiyle birlikte,iyice ortadan kalkma aşamasına gelmiştir.Ekonomik düzenin değiştirilmesiyle birlikte öne çıkan işçi sınıfı erimesine son noktayı elektronik devrim koyarak , küresel dönemin insan toplumu proleteryanın yerini alarak öne geçmiştir . Dünyada nüfus hızla artarken,çalışanların da sayısı zaman içinde artma eğilimleri göstermiştir . Ne var ki, toplumların büyüyerek genişlemesine tamamen ters düşen bir gelişme olarak, çalışanların kitlesel oluşumlardan uzaklaştırılarak bir işçi sınıfı örgütlenmesinin önü kesilmek istenmiştir.

Soğuk savaş sonrasında içine girilen küreselleşme aşamasında proletaryanın bir toplumsal sınıf ya da güç kaynağı olarak devrim yapma şansını elde edememesi yüzünden ,tarihin dönüm noktasında çalışan halk kitleleri için gerçek bir emekçi devrimi yapılamamıştır .

İşçi sınıfının tarih sahnesinden çekilmesiyle birlikte bir proletarya devrimi umudu kalmamıştır. İnsanlığı kurtaracak bir proleterya devrimi sonrasında bütün dünyada eşitlik ve adalet sağlayacak bir proleterya diktatörlüğü, devrim yapılamadığı için gerçekleştirilememiştir. İşçi sınıfı köklü bir devrim yapabilse,bunun sonucunda oluşturulacak proletarya diktatörlüğü sayesinde her türlü eşitsizliğe son verilecek ve devletin getirmiş olduğu yeniliklerin dağıtımında, işçiler ile birlikte toplumun diğer kesimlerinden gelecek olan katılımcılar da adil bir bölüşüm çizgisinde haklarına düşen paylarını alabileceklerdi. Ortaçağ sonrasında başlayan toplumsal dönüşüm süreci içinde gündeme gelmiş olan haksızlıklar ve eşitsizliklerin öne çıkardığı sınıf farklılıklarının ve sınıflar arası kavga ve çekişmelerin sona erdirileceği bir toplumsal barış düzeni hedeflenirken,geçmişin eşitsizliklerinin yarattığı bir proletarya sınıfının geleceğinden bahsedebilmek zor olmaktadır. Çalışan halk kitleleri için devrimci demokrasi isteyenler, aynı zamanda tüm iktidarın Sovyet adı verilen küçük toplumsal örgütlere devredilmesinde hassas davranıyorlardı . Siyasal devrimde görev alacak proletaryanın üstlendiği misyonuna uygun bir duruma getirilmesi,ana mesele olan sınıf savaşı doğrultusunda emekçi güçlerin örgütlenmesi sayesinde olabilecekti .Kapitalizmden komünizme geçiş için düşünülen büyük proletarya devriminin gerçekleşebilmesi için kapitalist devleti bile ortadan kaldıracak devrimci bir potansiyelin işçi sınıfı içinde yerleştirilmesi düşünülüyordu .Tüm insanlığın komünal bir toplum düzeni çatısı altında eşit bireyler olarak bir araya getirilmesi,büyük proletarya devrimi sayesinde gerçekleşecek bir yapılanma ile mümkün olacaktı. Ne var ki , sosyal koşulların zaman içinde değişikliğe uğraması noktasında ortaya çıkan dönekler , devrimci yollarından dönerlerken gerçek anlamda bir proletarya devriminin önünü keserek,emekçi kesimlerin sınıf mücadelesi doğrultusunda örgütlenmeye gitmesine engel oldular . Burjuva demokrasisinden proleterya diktatörlüğüne geçiş için gerekli olan devrimci adımların atılması proleterya denen işçi sınıfının ortaya çıkarak örgütlenmesine bağlı bulunuyordu. Her ülkede örgütlü bir konuma gelecek olan proleterya güçleri, uluslararası alanda da bir dayanışma içerisinde olabilmek üzere, komünist enternasyonel yapılanmasına da yönelmek zorunda kalıyorlardı .

Yirminci yüzyılın başlarında gerçekleştirilen Sovyet devrimi aracılığı ile kutsallaştırılan proleterya kavramı , sosyalist sistemin üç çeyrek yüzyıl içinde çöküşe geçişi ile birlikte sahip olduğu büyüyü kaybetmiştir.Bütün dünya ülkelerinde sosyalist devrimler gerçekleştirmeye dönük proletarya oluşumları da sistemin çöküşü sonrasında çözülme noktasına gelmişlerdir. Güçlü bir devletin çatısı altında gerçekleştirilecek proletarya devrimi ile, bu devlet çalışan halk kitlelerinin egemenliği altına girecek ve bu yoldan gerçekleştirilecek

proletarya diktatörlüğü tarih sahnesine çıkarak, geleceğin komünist dünyasını kuracak bir biçimde etkinliğini artıracaktı . Bir yüz yıla yakın bir süre devam eden sosyalist toplum yapılanması geleceğe dönük umutları artırırken, birden devreye giren ileri kapitalist siyasal sistemin araya girmesi üzerine sosyalist devlet geride kalırken , bu yapının beslemiş olduğu proleterya diktatörlüğüne geçiş hedefinin de bir düş olmaktan ileri gidemediği anlaşılmıştır. Emekçi insiyatifine dayanan sosyalist devlet yapılanması geride kalırken, bu arayışın toplumsal kaynağı olarak proleterya gerçekliğin ötesine düşerek bir özlemin yansıması olarak yeni bir konuma sürükleniyordu.

Proleteryanın bir güç ve potansiyel olma şansını yitirmesine rağmen benzeri toplumsal yapılardan gelen yoksul, işsiz ve okumamış toplum kesimleri gene varlıklarını sürdürmüşlerdir. Bu tür insanların bir araya gelmesi ile ortaya çıkan yeni tehlikeli sınıfa, eski proleterya benzeri ve bu kavramın kökünden kaynaklanan yeni bir kavram olarak Prekarya adı verilmiştir . Yirminci yüzyılın proleteryası geride kalarak tarihe mal olurken, bunun devamı olarak yirmibirinci yüzyılın Prekaryası devreye giriyordu .

İşsiz güçsüz gezen ve hiçbir işe yaramayan toplum kesimlerine eskiden isim olarak verilen, işsiz güçsüz boşta gezenler anlamında lümpen proleterya kavramı yerine,günümüzün dağınık gerçekliğini tanımlama doğrultusunda Prekarya kavramı devreye giriyordu. Özellikle eski Marksist kesimlerin bir türlü kabül edemedikleri sosyalist sistemin çöküşü sonrasında ortaya çıkan sosyal tabloda işsiz, güçsüz ve sorunlu yeni perişan toplum kesimleri yeni dönemde Prekarya adı altında kavramlaştırılmaya çalışılıyordu. Bu kesimlere ek olarak yarı zamanlı çalışanlar, hiçbir güvencesi olmadan iş yapanlar , proje bazlı sözleşmeler ile geçici olarak çalıştırılanlar, ülkenin alt kesimlerinde var olabilmek ya da bir şeyler yapabilmek uğruna çaba gösterenler de problemli kimlikleri ile gene Prekarya kavramının çatısı altında dikkate alınabiliyorlardı. Kapitalist sistemin devam ettiği sürece altta kalarak ezilenler ya da toplumun içinden dışlanarak yer altı dünyasının içinde karanlıklarla boğuşanlar da gene aynı kavramın içinde tanımlanabiliyorlardı . Toplumun problemli kesimlerinden gelen herkesin içinde yer alabileceği çizgide oluşan Prekarya, bir anlamda sınıflaşamayan dağınık sosyal kesimleri de içinde barındıracak bir çizgide gelişimini sürdürüyordu . Ucuz işlerde düzensiz olarak çalışan , belirsiz koşullarda görev yaparak güvencesiz bir yaşamın içinde mücadele edenler de Prekarya oluşumunun en önde gelen temsilcileri olarak bu kavramın içeriğinin daha açık biçimde öne çıkmasını sağlıyorlardı. Öfkeli işsizler ya da sosyal güvencesiz halk yığınları,problemli toplumların başlıca olumsuz göstergeleri olarak öne çıkıyorlardı .

Yeni dönemde küresel bir imparatorluk olarak yoluna devam etme durumunda olan yeni kapitalizmin belirsiz bir geleceğe sahip olması ve hiç kimseye güvence vermeyen bir tartışmalı konumda bocalaması yüzünden, insanların çoğunluğu eskisinden daha ağır koşullarda bir yaşam kavgası vermek zorunda kalıyorlardı. Kendisi için sınıf olamayanlar diğer toplumsal sınıfların kıyısında ve kenarında dolaşıyorlar ama onların içine giremedikleri için sürekli olarak bir dışlanma senaryosu ile karşı karşıya kalıyorlardı. Emeğini ve işgücünü beş paraya satan güvencesizler ile kendi çıkarını tam olarak bilemediği için ezilenler ve zor durumda kalanların da içinde yer aldığı yeni bir yapılanma dönemi gene Prekarya kavramının ortaya serdiği gerçeklikler olarak görülüyordu.

Toplum içindeki çeşitli bunalımların ve istikrarsızlıkların altında kalan bu güçsüzler topluluğunun,her yönü ile problemli olan yapılarından kaynaklanan sorunların çözüme kavuşturulması her geçen gün sosyal devletlerin işleri olarak insanların önüne çıkmaktadır.Odaksız ve toplum içi tepkilerin yönlendirdiği bozuk kesimleri n çıkarlarının savunulması ve onların daha iyi durumlara doğru kalkınabilmeleri için yeni ekonomi ve sosyal programlarının uygulanması gibi konular, yaklaşık bir asırlık sorun olarak bütün dünya toplumlarının önüne çıkmıştır.İstihdam sorununun çözümü ve geliştirilmiş sosyal kalkınma plan ve programları ile çalışan emekçi kesimlerinin gereksinmelerinin karşılanabilmesi için batı dünyasında sosyal devlet uygulamalarına geçiliyordu . Sosyalist sistemin proleteryayı kurtaramadığı bir tarihsel dönüm noktasında, sosyal devletler bütün dışlanmışları kendi çatısı altında toplayarak gerçekçi sosyo-ekonomik kalkınma programlarına yöneliyorlardı .

Küresel ekonomik çöküşün ortaya çıkardığı bütün sorunlar alt tabakaları büyük bir geleceksizlikle tehdit ettiği noktada, ilgili toplumların kendini koruma ve de savunma reflekslerinin devreye girerek bozulmuş olan sosyal dengelerin yeniden kurulmaya çalışıldığı da göze çarpmaktadır. Her gün yeni üniversiteler ve yüksek okullar açılırken , diplomalı işsiz sayısı artmakta , okumuş yazmış ve bir meslek sahibi olmuş insanların iş bulamadığı bir ortam da, aydın işçilerin sayıları artmakta ama bunların herhangi bir biçimde istihdam edilmeleri gibi bir sorun henüz çözümsüzlük noktasında durmaktadır. Okuyan kesimlerin sahip oldukları ilerici düşünceler ya da somut çözüm önerileri çare olmakta yetersiz kalıyor, yalnızlığa mahkum olanlar beklenen aktiviteleri gösteremeyince bu sefer toplum sorunlarının giderek çözümsüzlük çizgisinde umutsuz ortamlara doğru kaydığı görülmektedir.Alt kimlikçi politikaların insanların kimliğini birbirinden ayırdığı aşamalarda, her türlü dayanışma ya da ortak girişimlerin zamanla devre dışı kaldıkları anlaşılmaktadır. İnsanlarda var olan endişelerin zaman içerisinde öfke ve tepki göstermelere doğru insanları sürüklemesi, sık sık görülen bir olumsuz

durum olarak ortaya çıktığı göze çarpmaktadır. Giderek artan nüfus yapılarının gereksinmesi olan kamu hizmetlerinin karşılanması çizgisinde, fazlasıyla yetersiz kalan durumların ortaya çıkmasının önlenebilmesi için gösterilen çabaların bile yeterli olamaması yüzünden ,bir çok yeni sorun birbiri ardı sıra kontrolsüz bir biçimde devreye girmeye başlamıştır .

Elektronik uygarlığının yalnızlığa sürüklediği bugünün insanı,insani gereksinmelerini karşılayabilme doğrultusunda hareket etmek zorunda kalmaktadır.Bugünün elektronik uygarlığının içinde her gün bocalayan ve kaybolmamak için mücadele edenler de, Prekarya gruplarının diğer kesimlerinde yer almaktadırlar. Eğitimli işsizlik toplulukları bir çok yeni açılan üniversite ya da yüksek okullarda görülebilmektedir. İklim sorunları ve açlık ya da işsizlik gibi olumsuz durumların ortaya çıkmaları insanları yaşadıkları ülkelerde zor durumlara sürüklediği için , bu günün önde gelen sorunları arasında ülkeler arası göç olgusu büyük bir yer kaplamaktadır. Zorlamaların ortaya çıkardığı göçler yüzünden devletler ve toplum düzenleri zor durumlarda kalmaktadır. Prekarya kavramından yeni bir proleterya yaratma doğrultusunda bazı farklı girişimler de gündeme gelmekte ve insanlık da bu yoldan bir şeyler yapmaya çalışmaktadır.Elektronik devrimin sanayi uygarlığını ortadan kaldırması yüzünden işsizliğe mahkum edilen çağımızın insan toplulukları,böylesine bir çıkmazdan kurtulabilmenin yollarını aramaktadır . Yüksek öğretimi sonuna kadar okuyarak kendini yetiştirenlerin işsiz kaldığı bir dünyada hiç kimsenin çalışma hakkını kullanabilmesi mümkün olamamaktadır.Göçmenlerin kalıcı olmaları devletleri zor durumda bırakırken, bu gibi nüfus uzantıları kamu hizmeti açısından yerleşik kamu düzenlerini ortadan kaldırmaktadır.

Prekarya toplulukları sahip oldukları sorunlu durumları nedeniyle kamu hizmetlerinden tam olarak yararlanamadıkları için, bu kesimden gelenlere bazı toplum bilimciler kısmi vatandaş diye isim takmaktadırlar. Normal vatandaşlara oranla bazı eksikleri olan Prekarya topluluklarının içinde yer alan ülke vatandaşları,bir anlamda yarı vatandaş statüsüne benzer bir biçimde kısmi vatandaş olarak nitelendirilmektedirler.Geçici olarak çalışanlar, yarı zamanlı istihdam edilenler,sınırlı bazı işleri yapanlar da aynı kategori içinde düşünüldükleri için gene bu tür Prekarya oluşumları ile kamu yönetimleri uğraşmak zorunda kalmaktadırlar. Belirli alanlarda okuyanlar ya da çalışanlar gelecekte istikrarlı bir iş düzenine yönelmektedirler. Bunlar aynı zamanda stajyerlik çalışmalarını da aynı doğrultuda görmektedirler.Esnek emek piyasalarında kamu güvencesi olmadığı için her türlü istikrarsızlık durumunda, bir çok sorun Prekarya topluluklarının önüne çıkarak ciddi tehditler oluşturmaktadır. İyi bir toplumun bu tür sorunlu kesimler ile diyalog kurabilen

ve empati yaparak onları anlayabilen yöneticilere her zaman için gereksinmesi vardır. Toplumsal hafıza içinde Prekarya'ya yer verilmesi ile sorunların aşılması doğrultusunda olumlu ortamlar yaratarak, kamu kurumlarının çözüm üretme konusunda harekete geçmeleri sağlanmaktadır. Prekarya içinde yer alan sorunlu toplulukların arasında sürtüşmeler çıkması var olan sorunları çözümsüzlüğe itebilmektedir.Bu nedenle her türlü sorunların aşılabilmesi ve hızla çözüm üretilebilmesi doğrultusunda, devletler ile Prekarya toplulukları arasında yakınlaşma ve birlikte çalışma ortamlarının yaratılması gerekmektedir. Prekarya topluluklarının birbirleriyle çekişme ve çatışma aşamasına geldiği noktalarda, bu gibi topluluklarının kendileri ile savaşma gibi çok tehlikeli ortamlara sürüklendiklerini görerek, istenmeyen durumların ortaya çıkmasını engelleme doğrultusunda kamu yönetimlerinin yeni önlemler alınması gerekmektedir .

Küreselleşme olgusu yıkıcı, parçalayıcı ve çökertici etkilerini bütün dünya ülkelerine yaydığı bir çizgide, işçi sınıfı gibi kimlik sahibi bütün toplumlar ile birlikte devletlerin halklarını ya da ulusal yapılarını zamanla yok etmektedir.Bu nedenle demokrasiler dayandıkları halk tabanını ellerinden kaçırmışlardır.Bir anlamda küresel emperyalizm ekonomi ve elektronik üzerinden dünyaya egemen olurken var olan devletler ile birlikte bunların dayandığı halk kitlelerini de ellerinden kaçırmışlardır. Bir anlamda bütün dünya ülkelerinde yaşayan halk kitleleri ,kendi çıkarları ve kazanımlarını koruma çizgisinde yaşamlarını sürdürme şansını giderek ellerinden kaçırmışlar ve bu yüzden dünya platformu kaybolan halklar müzesine dönüştürülmüştür. Kendi ülkesi ve ulusu için bir şeyler yapmak çabası içinde içinde çırpınan bugünün vatanseverleri,namuslu aydınları ve geleceğin hazırlığı içinde olan gençlerin arkasından kimse gitmemekte ve herkes olan biteni seyrederek,kendisini tehlikeye atmadan bu dönemi geçirmeye kalkarken, dünyayı günümüzdeki çıkmaz noktaya getirerek ciddi bir sorunlu durum yaratan günümüzün küreselci egemen kesimleri, bildiği yollardan giderek başladıkları işi tamamlamaya çalışmaktadırlar.

İnsanlar özgürlük, eşitlik ve kardeşlik temellerine dayanarak bugünün ulusal yapılanmalarına erişmişlerdir. Ekonomi ve elektronik üzerinden bütün dünyayı altüst ederlerken tüm insanlığı, insan ırkını ve kazanılmış bütün hakları yok edebilecek tehlikeli girişimlere kalkışmaktadırlar. Paradan para kazanan süper emperyalistlerin sömürge düzeni devam ettiği aşamada sadece proletarya görünümündeki işçi sınıfı yok olmamakta,aksine bütün toplum ve devlet düzenlerinin geleceği ortadan kalkmaktadır.Günümüzde kapitokrasi uygulamaları ile halk kitleleri darmadağın edilirken, aynı zamanda devlet ve kamu düzenleri de ortadan kaldırılmaktadır. Dünya haritasının bir köşesinde halk kitleleri olarak yaşama şansını giderek kaybetmekte olan insanlar,yeniden halk

olabilmek ve halklaşarak sosyal ve siyasal güçlükleri aşabilmek için geçmişten gelen mücadelelerini bugün de sürdürmek zorunda kalmaktadırlar . Her türlü ayırımın ötesinde her şeyi ortaklaşa paylaşabilme doğrultusunda insan topluluklarının yeniden halklaşmaları kaçınılmazdır.

Yüzyıllarca her türlü yalanlar ve sahtekarlıklar kullanılarak aldatılan insanoğlunun günümüzde yeniden silkelenerek kendisine dönebilmesinin zamanı çoktan gelmiş ve geçmektedir. Önce toplumsal sınıfları daha sonrada ise bütün halkı hedef alan bir doğrultuda toplumların çökertilmesi senaryolarına karşı çıkılması gerekmektedir. Yaşam boyu daha güzel günler arayışı içinde olan halk kitleleri ve insanlık, günümüzde toplumsal sınıfların tasfiyesi üzerinden yok olmaya doğru sürüklenmektedir. Bu doğrultudaki gelişmeler sürekli olarak dışarıdan dayatıldıkça hak ve özgürlüklerini koruma ve savunma durumundaki insan kitleleri daha zor koşullarda bir var olma mücadelesini yeniden vermek zorunda kalmaktadırlar.Halk kitlelerinin isteklerini ve gereksinmelerini karşılamaktan giderek uzaklaşan kapitokrasi yönetimleri , kendi sermaye düzeni çıkarlarına öncelik verdikleri için dünya halklarının bir araya gelerek toparlanmasına fırsat bırakmayan bir biçimde her türlü zorbalıklarına ve zorlamalarına devam etmektedirler. Halk kitlelerinin hareketlerini ve taleplerini sürekli olarak popülizm kavramı altında suçlayarak,milyonlarca insanın gereksinmelerinin karşılanmasına izin vermemektedirler.Ekonomi ile zor durumda bırakılan ve elektronik ile toplumsal yaşamdan dışlanan halk kitlelerinin kendi çıkarları doğrultusunda ağırlıklarını,siyasal gelişmelere karşı ortaya koymalarına hiçbir zaman izin verilmeyerek, başlamış olan yıkım operasyonunun tamamlanmasına öncelik verilmektedir.Halk kitlelerinin kendisini yok edecek bir sürüklenmeye izin vermemesi ve bu gidişe bir dur demesinin zamanı artık gelmiştir .

Dünyanın bugün düşürüldüğü çıkmaz çukurun yaratıcısı olan egemen güçler, bu olumsuz gidişlere karşı gelecekte hiçbir şey yapamayacak gibi bir görüntü vermektedirler.Bu olumsuz durum zamanla daha da netleşmeye başlamıştır. Proleteryayı yok edenler ile dünya halklarını parçalayarak ve çökerterek ortadan kaldırmaya çalışanlara karşı,demokrasileri ortadan kaldıran kapitokrasilerin yapacak hiçbir şeyleri yoktur. Finans- kapital düzeninin büyük patronlarına karşı proleterya olma şansını elinden kaçırmış olan yeni Prekarya'cıların yapabilecekleri hiçbir şey kalmamıştır. Şimdi yeniden tarihin itici gücü olan halk kitlelerini yeniden inşa etmenin zamanı gelmiştir. Günümüzün çıkmazından kurtulabilmek üzere halk kitlelerinin yeniden silkelenerek kendine gelmesi ve bu doğrultuda bir dünya halkları kurultayı oluşturmasının zamanı gelmiştir.Kapitokrasinin çözüm üretmediği,Prekarya'nın etkin bir biçimde

devreye giremediği bugünün koşullarında dünyanın kötü gidişini durduracak bir çizgide dünya halkları organizasyonu gibi büyük bir kitlesel uyanışa her geçen gün daha fazla gereksinme duyulmaktadır.Uyanacak halk kitlelerinin kasıtlı olarak sürdürülen aldatma senaryolarına karşı yeni bir dünya halkları birliğinin örgütlenmesi gerekli görülmektedir.

İnsan kitlelerini insanlıktan çıkaracak biçimde robotlaşmayı gündeme getiren , insan hakları diye diye insanlığı robotlaştıran bir elektronik imparatorluğa herhangi biçimde dünya halklarının teslim olması kabül edilemeyecek bir olumsuz senaryodur. Dünyaya gelmiş olan bütün insanların eşit koşullarda var olacağı ve daha iyi bir dünya için dayanışma içinde eşitlikçi bir yaklaşım doğrultusunda hareket edeceği bir yeni küresel alternatifi ,dünya halkları birliğinin gündeme getirmesi gerekmektedir. Dünyanın önüne konacak yeni bir alternatif sayesinde kapitokrasinin önü kesilecek, Prekarya'nın zayıflığı giderilerek örgütlü bir halklar dayanışması hareketine dönüştürülerek, emperyalist çizgideki küresel yönlendirmelerin önü kesilerek, daha insancıl bir dünya için özgürlükçü ve eşitlikçi bir alternatifin ortaya konmasıyla birlikte, bütün dünya halklarının kardeşçe bir araya gelerek her türlü emperyalist saldırı ve baskıya karşı insanlığın kazanımlarının savunulması sağlanabilecektir. Demokrasilerin ilk dönemlerinde olduğu gibi dünyanın yeniden halk kitlelerinin yönetimine girmesi ile birlikte, Proleterya ya da Prekarya konuları geride kalacak ve bunların yapamadığı toplumsal çıkış ve muhalefeti dünya halkları birliği üstlenerek yerine getirmeye çalışacaktır.Birleşmiş Milletlerin yetersiz kaldığı bu aşamada Dünya Halkları Birliği gerekli olan merkez konumunu insanlık adına kullanacaktır

Bilinçdışı' nelere kadir?
Sadık Gültekin
https://www.ntv.com.tr/yazarlar/sadik-gultekin/bilincdisi-nelere-kadir,kyVodDxk8EifnrkKa5yjzw

1950'li yıllarda…
Bir İngiliz şilebi…
Portekiz'den aldığı ürünleri İskoçya'ya götürür…
Limanda yükünü boşalttıktan sonra…
Şilepte çalışan denizcilerden biri…
Unutulan ürün kaldı mı diye…
Geminin soğuk hava deposuna girer...
***
Onun içerde olduğunu fark etmeyen…

Bir başka denizci ise…
Kapıyı dışardan kapatır!
Soğuk hava deposunda mahsur kalan denizci…
Var gücüyle bağırmasına…
Çelik duvarları yumruklamasına rağmen…
Kimseye sesini duyuramaz…
Kapıyı içeriden açmaya çalışır…
Lakin başaramaz!
***
Boş şilep…
Yeni yük almak üzere…
Portekiz'e doğru yeniden yola koyulur...
***
Mahsur kalan denizci…
Depoda…
Ölmeyecek kadar yiyecek bulur...
Ancak…
Dondurucu soğuğa fazla dayanamayacağının da farkındadır!
Çakısıyla…
Geminin çelik duvarlarına…
Kendisini bekleyen ölüm sürecini yazmaya başlar…
***
Günbegün…
Soğuğun uyuşturucu etkilerini…
El ve ayaklarının nasıl duyarsızlaştığını…
Donan burnunu…
Buz gibi havanın dayanılmaz yakıcılığını...
Çelik duvarlara kazır!
***
Şilep Lizbon'a demir attığında…
Soğuk hava deposunun kapısını açan miço…
Zavallı denizcinin cesediyle karşılaşır...
Duvarlara yazdığı acılı sonunu okur..
Bu kez…
Miço, hayretten dona kalır!
Çünkü…
Soğuk hava deposunun derecesi…
19'u gösteriyormuş!
***
Şilebin…

Daha ilk başta…
İskoçya'ya götürdüğü ürünlerin…
18 derecede taşınması gerekiyormuş!
Şilep yükünü boşalttıktan sonra…
Soğutma sistemi zaten kapatılmış!
Kendi haline bırakılan deponun sıcaklığı…
Üstelik…
Bir derece de yükselmiş!
***
Biçare denizci…
Donarak ölmemiş…
Donduğunu sandığı için ölmüş!
***
Bernard Werber'in kaleme aldığı bu güzel hikaye…
'Bilinçdışı'nın nelere kadir olduğunu bize gösteriyor…
***
Zor zamanlar yaşadığımız bu günlerde…
En iyisi mi…
Zihnimizi şaşırtalım…
'Olumlu' düşünelim…
Güzel günlerin hayalini kurup…
Zihindışımızı kandıralım!

Fransa'da Senato, 'ayrılıkçı' yasa tasarısında Müslümanlara yönelik yasakları genişletti

Fransız Senatosu, İslam karşıtlığına yasal zemin kazandıracağı gerekçesiyle eleştirilen "ayrılıkçı" yasa tasarısında Müslümanlara ve özellikle başörtülü kadınlara yönelik yasakları genişletti

Tasarı, Ulusal Meclis'in ardından Senato'da 109 "hayır" oyuna karşı 208 "evet" oyuyla kabul edildi. **Tasarı ikinci kez Meclis'te oylanacak**

208 'EVET'

109 'HAYIR'

SENATO'DA EKLENEN MADDELER

- Okul gezilerinde öğrencilere refakat eden annelerin ve 18 yaşından küçük kız çocuklarının kamuya açık alanlarda **başörtüsü takmaları, havuzlarda tesettür mayo giyilmesi yasaklandı**
- Belediye Başkanlarına belediyedeki nikah merasimlerinde Fransa ile Avrupa Birliği (AB) bayrağı dışındaki **yabancı ülkelerin bayraklarını bulundurmayı yasaklama yetkisi verildi**
- Resmi spor müsabakalarında **başörtüsü yasaklandı**
- Üniversite koridorlarında **ibadet yasaklandı**
- Ülkede yaşayan ve **"Cumhuriyet'in ilkelerine açık şekilde karşı çıkan" yabancılara oturum belgesi verilmeyecek** veya yenilenmeyecek
- Belediyelerdeki **ibadethanelere yapılacak maddi yardımların** valilere 3 ay önceden bildirme zorunluluğu getiriyor
- Valilere Fransa'ya **"düşman" yabancı ülkelerin desteklediği özel okulların açılmasını engelleme** yetkisi veriyor

TASARI NE İÇERİYOR?

1. **Sosyal medyada** bir kişinin hayatını riske atacak şekilde aile, özel ve iş hayatına ilişkin bilgilerini paylaşana 3 yıl hapis ve 45 bin avro para cezası verilecek
2. **Kamu görevlilerine dini gerekçeyle tehdit,** şiddet ve hakaret edenler 5 yıl hapis ve 75 bin avro ile cezalandırılacak
3. Dini derneklere yurt dışından **10 bin avro üzerinde bağış** yapılması halinde bunun **kaynağı açıklanacak,** bu kurala uyulmaması halinde 3 bin 750 avro para cezası uygulanacak
4. **Derneklerin denetimi artacak,** bu denetim idari, mali ve faaliyet içeriği alanında olacak
5. **Bir kişiye karşı kin veya nefretin teşvik** edildiği cami ve ibadethane 2 ay süreliğine kapatılacak
6. **Ayrımcılık, nefret, şiddet veya terör eylemlerine teşvik** ettiği gerekçesiyle ceza alan kişilerin camilerde ve ibadet yerlerinde bulunması yasaklanacak
7. **Özel okullarda aykırı unsur** tespit edilmesi halinde kapanabilecek
8. Dini derneklerin 5 yılda bir devlet tarafından **"dini niteliğe haiz olduklarının" onaylanması** gerekiyor

15.04.2021

ANADOLU AJANSI

https://www.aa.com.tr/tr/info/infografik/22849

Konut satış istatistikleri

Türkiye genelinde mart ayında 111 bin 241 konut satışı gerçekleştirildi. Martta satılan konut sayısı şubat ayına göre yüzde 36,95 ve geçen yılın aynı ayına kıyasla yüzde 2,4 artış gösterdi

TOPLAM KONUT SATIŞI

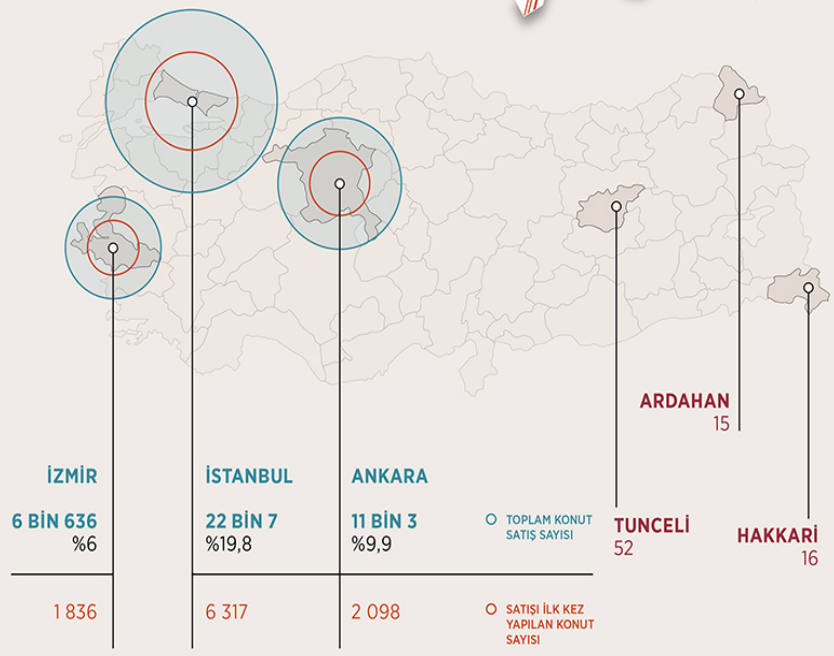

	İZMİR	İSTANBUL	ANKARA
TOPLAM KONUT SATIŞ SAYISI	6 BİN 636	22 BİN 7	11 BİN 3
BİR ÖNCEKİ YILIN AYNI AYINA GÖRE	%6	%19,8	%9,9
SATIŞI İLK KEZ YAPILAN KONUT SAYISI	1 836	6 317	2 098

YABANCILARA YAPILAN KONUT SATIŞI

%39,9 ARTARAK

4 248 OLDU

YABANCILARIN EN FAZLA KONUT ALDIĞI İLLER

İSTANBUL	2 119
ANTALYA	889
ANKARA	252
MERSİN	184
YALOVA	129

(İlk 5 il)

ÜLKE UYRUKLARINA GÖRE YABANCILARA YAPILAN KONUT SATIŞ SAYILARI

İRAN	663
IRAK	644
RUSYA	419
AFGANİSTAN	302
KAZAKİSTAN	166

(İlk 5 ülke)

15.04.2021 Kaynak: TÜİK

ANADOLU AJANSI

https://www.aa.com.tr/tr/info/infografik/22843

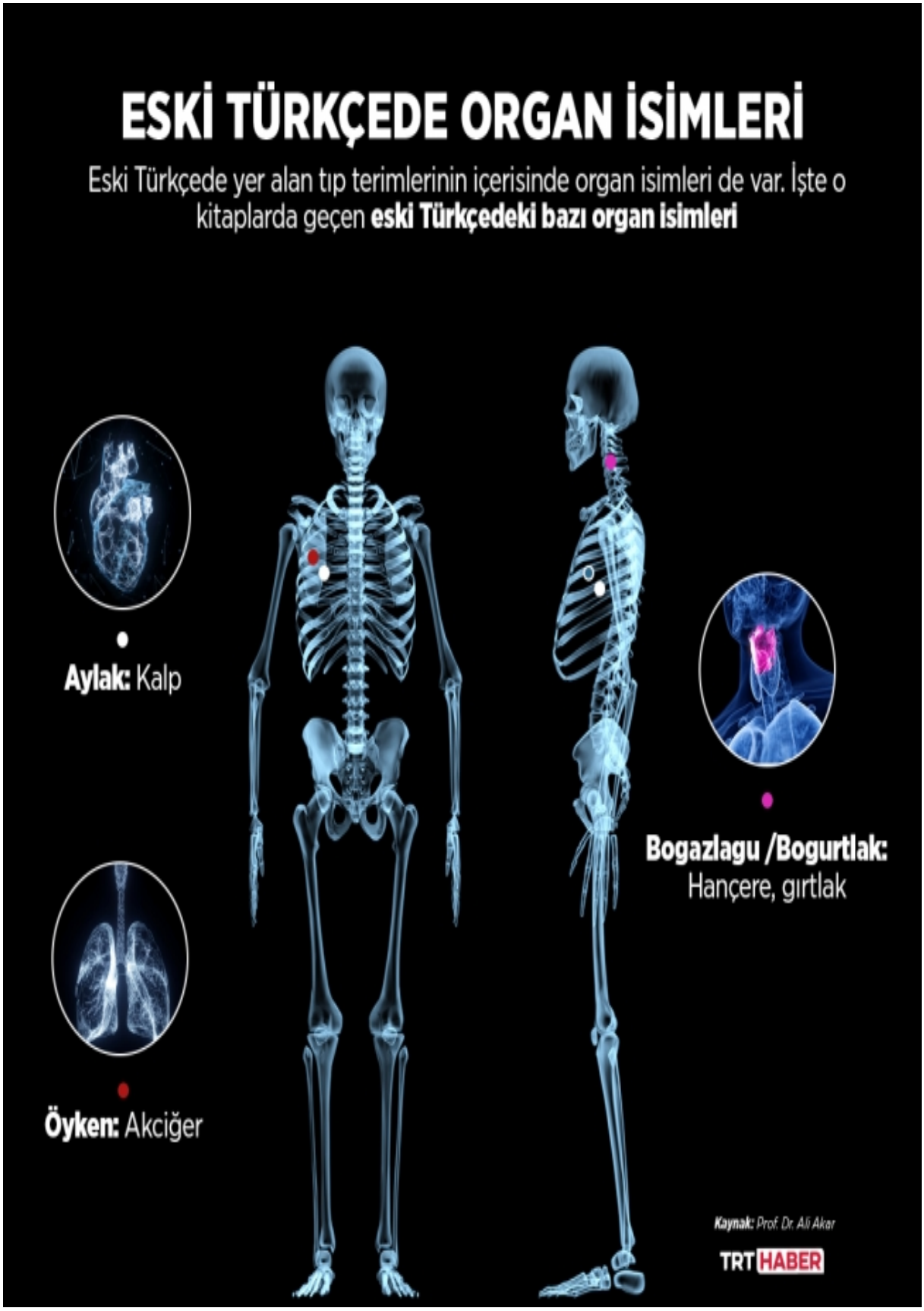

https://www.trthaber.com/haber/infografik/eski-turkcede-tip-terimleri-567764.html

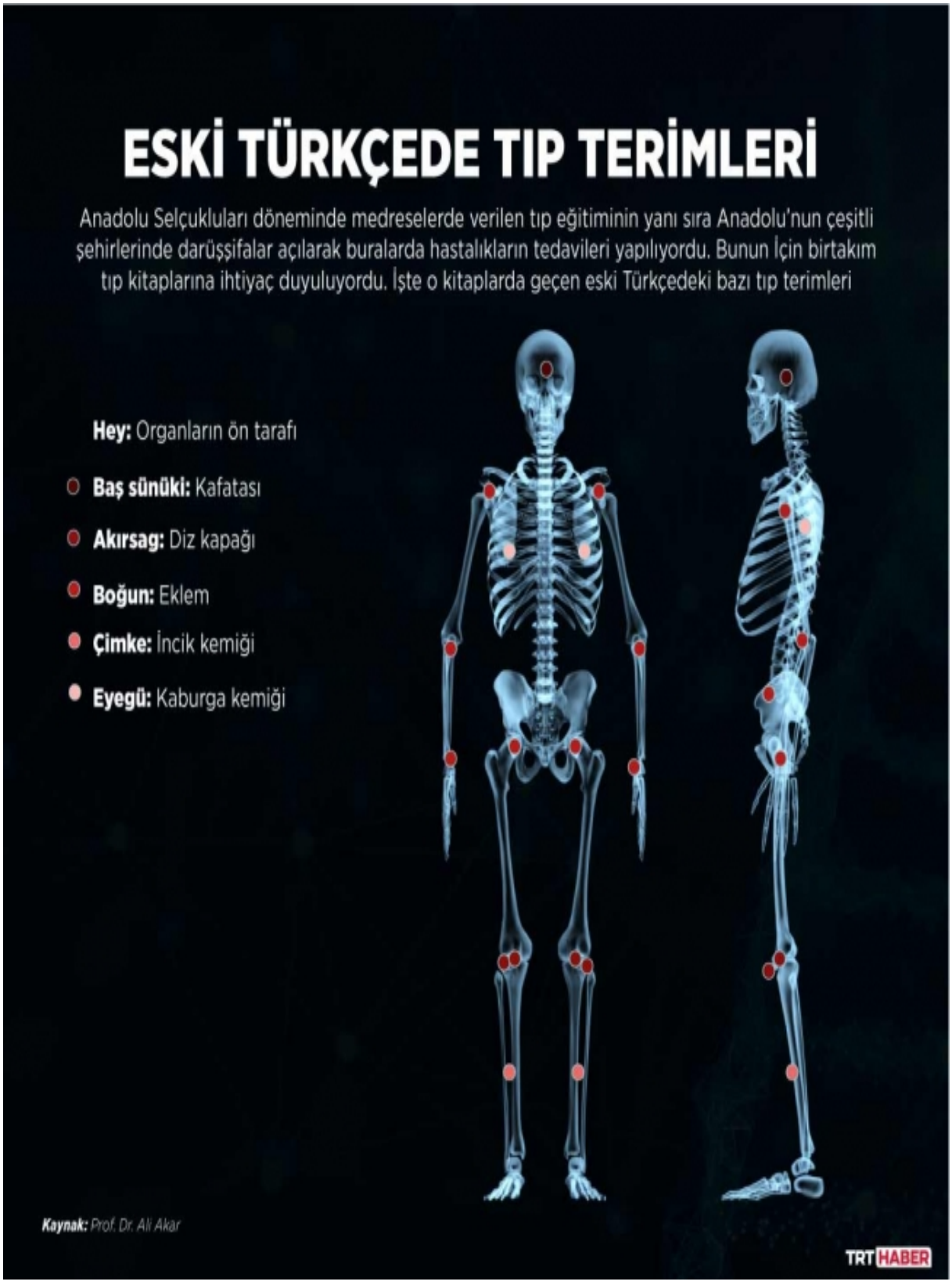

https://www.trthaber.com/haber/infografik/eski-turkcede-tip-terimleri-567764.html

Kitap Tavsiyesi

Şarkiyatçılık'ın derin bir ilgiyle karşılanan yazarı Edward W. Said, Kültür ve Emperyalizm'de on yedinci yüzyıldan başlayarak Körfez Savaşı'na kadarki dönem için Batı edebiyatı ve emperyalizm arasındaki karşılıklı ilişkiyi Conrad, Gide, Camus, Chateaubriand, Flaubert, Goethe, Bronte, Kipling, ve Orwell gibi Batılı yazarlara ait birçok eser üzerinden inceliyor.

Emperyal kültüre ait anlatılanların kodlarını çözümlemenin yanı sıra Batılı emperyal güçlerin her zaman mutlaka bir direnişle karşılaştığı olgusunu önümüze

koyan Kültür ve Emperyalizm, böylelikle sadece Şarkiyatçılık'ın bir devamı olmaktan çıkıp başka bir girişim durumuna geliyor. Bunu yaparken de Fanon. C.L.R. James, Yeats, Chinua Achebe ve Salman Rüşdi gibi yazarlardaki "muhalefet" anlatılarının izini sürüyor.Son derece okunaklı, ilgi çekici ve derinlikli bir çalışma olan Kültür ve Emperyalizm, zamanımızın en önemli kültür eleştirmenlerinden birinin kilit önemdeki bir bildirgesi, edebiyat eleştirisi ile siyaset biliminin kesiştiği ufuk açıcı bir başyapıt.